

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0218

Strategia UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. (2014/2152(INI))

(2016/C 407/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC),
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ z 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając Konwencję ONZ z 1949 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin + 5 (2000 r.), Pekin + 10 (2005 r.) i Pekin + 15 (2010 r.), a także dokument końcowy z konferencji przeglądowej Pekin + 20,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 606/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1567/2003 z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie pomocy w odniesieniu do polityk oraz działań i praw dotyczących zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w krajach rozwijających się⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 6.9.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

- uwzględniając dyrektywę 2011/99/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/41/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylającą dyrektywę Rady 86/613/EWG ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BusinessEurope, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylającą dyrektywę 96/34/WE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przededagowana) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług ⁽⁷⁾ oraz powiązane orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie Test-Achats (C-236/09) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska),
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020), przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2011 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2010 r. pt. „Zwiększone zaangażowanie na rzecz równości między kobietami i mężczyznami, Karta Kobiet” (COM(2010)0078),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. zatytułowany „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 września 2011 r. zatytułowany „Działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – plan modernizacji europejskich systemów szkolnictwa wyższego” (COM(2011)0567),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 16 września 2013 r. zatytułowany „Śródkresowa analiza strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2010–2015)” (SWD(2013)0339),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 8 marca 2010 r. zatytułowany „Plan działania UE w sprawie równouprawnienia płci oraz uwłasnowolnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju (2010–2015)” (SWD(2010)0265),

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 68 z 18.3.2010, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 130 z 30.4.2011, s. 4.

⁽⁹⁾ Załącznik do konkluzji Rady z dnia 7 marca 2011 r.

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

- uwzględniając wnioski z posiedzenia Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów w dniach 19 i 20 czerwca 2014 r.,
- uwzględniając badanie departamentu politycznego C Parlamentu Europejskiego zatytułowane „Badanie dotyczące oceny strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2010–2015) jako wkładu w realizację celów pekińskiej platformy działania” opublikowane w 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) zatytułowane „Przemoc wobec kobiet – ankieta ogólnoeuropejska. Główne wyniki”, opublikowane w marcu 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej zatytułowane „Dyskryminacja kobiet romskich i warunki ich życia w 11 państwach członkowskich UE”, opublikowane w październiku 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej zatytułowane „Bycie trans w UE – analiza porównawcza danych z przeglądu LGBT w UE”, opublikowane w grudniu 2014 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 15 czerwca 1995 r. w sprawie IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w Pekinie: „Równość, rozwój i pokój” ⁽¹⁾, z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie wniosków z IV Światowej Konferencji w sprawie Kobiet – platforma działania, Pekin + 10 ⁽²⁾ oraz z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie Pekinu + 15 – platforma działania ONZ na rzecz równości płci ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2009 ⁽⁴⁾, z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2010 ⁽⁵⁾, z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2011 ⁽⁶⁾ oraz z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2013 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn za taką samą pracę lub pracę o jednakowej wartości ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie eliminowania stereotypów dotyczących płci w UE ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 17 czerwca 2010 r. na temat aspektu płci w spadku koniunktury i kryzysie finansowym ⁽¹⁰⁾ oraz z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie wpływu kryzysu gospodarczego na równouprawnienie kobiet i mężczyzn oraz na prawa kobiet ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie 57. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet ONZ: Likwidacja wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt i zapobieganie wszelkim jej formom ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla pracowników płci męskiej i żeńskiej za taką samą pracę lub pracę tej samej wartości ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 3.7.1995, s. 92.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ Dz.U. C 348 E z 21.12.2010, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 35.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 65.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0050.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0375.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0074.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 79.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0073.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0045.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 75.

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie i odnośnych środków ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie europejskiego semestru na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej – roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2014 r. ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0163/2015),
- A. mając na uwadze, że prawo do równego traktowania jest prawem podstawowym uznanym w traktatach o Unii Europejskiej, głęboko zakorzenionym w europejskim społeczeństwie i nieodzownym dla jego dalszego rozwoju oraz że powinno być ono stosowane w takim samym stopniu w ustawodawstwie, praktyce, orzecznictwie i w życiu codziennym;
- B. mając na uwadze, że choć z historycznego punktu widzenia UE poczyniła ważne kroki w kierunku umocnienia praw kobiet i równości płci, lecz w ostatnim dziesięcioleciu na szczeblu UE nastąpiło spowolnienie działań politycznych i reform na rzecz równouprawnienia płci; mając również na uwadze, że strategia poprzedniej Komisji w tej dziedzinie była zbyt słaba i nie doprowadziła do podjęcia wystarczających działań na rzecz równości płci; mając ponadto na uwadze, że nowa strategia potrzebuje nowego impulsu i musi zaowocować konkretnymi działaniami na rzecz umocnienia praw kobiet i propagowania równości płci;
- C. mając na uwadze, że w ramach wcześniejszej strategii Komisji udało się co prawda zrealizować kilka postawionych celów, jednak nie udało się osiągnąć całkowitej równości płci oraz że często brakowało w tej strategii odniesień do wzajemnego oddziaływania różnych form dyskryminacji, konkretnych celów oraz skutecznych środków oceny, a także że aspekt płci w dalszym ciągu jest uwzględniany jedynie w ograniczonym stopniu;
- D. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn jest podstawową wartością UE, uznaną w traktatach i Karcie praw podstawowych, a UE podjęła się szczególnego zadania polegającego na włączeniu tego zagadnienia do wszystkich działań; mając na uwadze, że równość płci ma podstawowe znaczenie jako strategiczny cel pozwalający zrealizować ogólne cele UE, takie jak zmniejszenie stopy bezrobocia w ramach strategii „Europa 2020”, oraz że równość płci jest kluczowym atutem ekonomicznym wspierającym zrównoważony i sprzyjający integracji społecznej wzrost gospodarczy; mając na uwadze, że zmniejszenie nierówności związanych z karierą zawodową ma na celu nie tylko zapewnienie równego traktowania, lecz również skuteczności i płynności rynku pracy;
- E. mając na uwadze, że luka edukacyjna, zatrudnieniowa, zdrowotna i dyskryminacyjna pomiędzy społecznością Romów a pozostałą częścią społeczeństwa jest nadal bardzo duża, a sytuacja kobiet romskich w UE jest jeszcze gorsza ze względu na wielowymiarową dyskryminację zarówno na tle pochodzenia etnicznego, jak i płci;
- F. mając na uwadze, że tylko dzięki wykorzystaniu talentów i potencjału wszystkich kobiet i mężczyzn uda się poprawić sytuację ekonomiczną i polityczną Europy oraz powstrzymać skutki zmian demograficznych;
- G. mając na uwadze, że nie możemy nadal tkwić w zużytych modelach gospodarczych, niezrównoważonych z punktu widzenia środowiska naturalnego, opartych na przestarzałym podziale pracy według płci i wypartych wejściem kobiet na rynek pracy; mając na uwadze, że potrzebujemy nowego, trwałego ze społecznego punktu widzenia modelu, opartego na wiedzy i innowacyjności, który wcieliłby cały talent kobiet w tkankę produkcyjną, w tym poprzez zakwestionowanie niektórych norm w przemyśle oraz czynników przypisujących mężczyznom i kobietom różne zawody, zrównoważyłby obowiązki mężczyzn i kobiet w sferze publicznej i prywatnej oraz pogodziłby życie osobiste i zawodowe pracujących kobiet i mężczyzn w równej mierze;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0488.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0126.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0128.

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

- H. mając na uwadze, że udostępnienie przystępnych cenowo i wysokiej jakości usług opieki nad dziećmi, osobami starszymi i innymi osobami niesamodzielnymi ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia równoważnego udziału kobiet i mężczyzn w rynku pracy, edukacji i szkoleniu;
- I. mając na uwadze, że w tym roku przypada dwudziesta rocznica powstania pekińskiej platformy działania, a jej cele i pełne wdrożenie są bardziej aktualne niż kiedykolwiek;
- J. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet, zarówno fizyczna, seksualna, jak i psychologiczna, jest główną przeszkodą na drodze do równości kobiet i mężczyzn i pozostaje najbardziej rozpowszechnionym naruszeniem praw człowieka występującym we wszystkich warstwach społeczeństwa, lecz jednym z najrzadziej zgłaszanych przestępstw; mając na uwadze, że pomimo środków podjętych, aby temu przeciwdziałać, według sondażu FRA przeprowadzonego w marcu 2014 r. 55 % kobiet w UE w trakcie swojego życia doświadczyło co najmniej jednej z form molestowania seksualnego, a 33 % doświadczyło przemocy fizycznej i/lub seksualnej po 15 roku życia; mając na uwadze, że życie wolne od przemocy jest nieodzownym warunkiem pełnego uczestnictwa w życiu społecznym i że należy wprowadzić silne środki, aby zwalczać przemoc wobec kobiet;
- K. mając na uwadze, że zmuszanie do prostytucji stanowi przejaw przemocy, który w największym stopniu dotyka najsłabszych kobiet, że wiąże się ono głównie z sieciami przestępczości zorganizowanej i handlem ludźmi oraz że jest przeszkodą na drodze do równości kobiet i mężczyzn;
- L. mając na uwadze, że ze względu na tradycyjne struktury i zniechęcające czynniki podatkowe kobietom narzuca się rolę drugiego żywiciela rodziny, która odzwierciedla się zarówno pionowej, jak i poziomej segregacji na rynku pracy, lukach w życiorysie zawodowym oraz nierównych wynagrodzeniach ze względu na płeć, jak również mając na uwadze, że nieopłacana praca związana z pielęgnacją, opieką nad dziećmi, osobami starszymi i innymi osobami niesamodzielnymi oraz prowadzeniem gospodarstwa domowego znacznie częściej wykonywana jest przez kobiety, przez co mają one dużo mniej czasu, aby wykonywać płatną pracę, co z kolei prowadzi do znacznie niższej emerytury, w związku z czym, również w ramach realizacji celów strategii „Europa 2020”, należy w dalszym ciągu wspierać godzenie życia zawodowego z życiem rodzinnym poprzez konkretne działania, przy czym należy w większym stopniu zaangażować w te działania mężczyzn;
- M. mając na uwadze, że stopa zatrudnienia kobiet wynosi 63 %, natomiast jeżeli mierzyć zatrudnienie w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, to wynosi ona 53,5 % ⁽¹⁾; mając na uwadze, że różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn wynosi średnio 16,4 %, zaś różnica w świadczeniach emerytalno-rentowych wynosi średnio 39 %; mając na uwadze, że udział kobiet w rynku pracy nie zawsze przekłada się na wpływ, jako że stanowiska zarządzające i decyzyjne zajmują głównie mężczyźni, co ogranicza możliwości wywierania wpływu przez kobiety i stanowi demokratyczny deficyt w procesie decyzyjnym, jeżeli wziąć pod uwagę fakt, że połowa ludności to kobiety; mając na uwadze, że propagowanie równości płci polega na czymś więcej niż na zakazie dyskryminacji ze względu na płeć oraz że pozytywne działania wspierające kobiety dowiodły, że są podstawą pełnego włączenia kobiet w rynek pracy, w podejmowanie decyzji politycznych, gospodarczych i ogólnie w życie społeczne; mając na uwadze, że wykluczanie kobiet ze stanowisk kierowniczych i organów decyzyjnych wpływa negatywnie na ich zdolność wpływania nie tylko na własny rozwój i emancypację, ale również na rozwój społeczeństwa;
- N. mając na uwadze, że stosowanie parytetów oraz naprzemiennych list w procesie podejmowania decyzji politycznych okazało się bardzo efektywnym narzędziem w walce z dyskryminacją, brakiem równowagi we wpływie poszczególnych płci oraz narzędziem poprawy reprezentacji demokratycznej w politycznych organach decyzyjnych;
- O. mając na uwadze, że nieudane propagowanie polityki na rzecz godzenia ze sobą życia zawodowego i prywatnego, niewystarczające wspieranie elastycznych godzin pracy, szczególnie wśród mężczyzn, a także niski poziom wykorzystywania urlopów wychowawczych oraz ojcowskich są poważnymi przeszkodami na drodze do niezależności ekonomicznej kobiet, a także równego podziału obowiązków rodzinnych i domowych;
- P. mając na uwadze, że ubóstwo w Europie w nieproporcjonalnie wysokim stopniu dotyczy kobiet, a w szczególności samotnych matek, kobiet niepełnosprawnych, kobiet młodych i starszych, migrantek i kobiet pochodzących z mniejszości etnicznych, które wszystkie są dotknięte problemem ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz że sytuację tę pogarsza kryzys gospodarczy i konkretne środki oszczędnościowe, co nie powinno usprawiedliwiać zmniejszenia działań na rzecz równości, a także niepewne formy zatrudnienia, praca w niepełnym wymiarze godzin,

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komisji Europejskiej na temat postępów w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn w 2012 r. (SWD(2013)0171), s. 8.

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

- niskie płace i emerytury, trudności z dostępem do podstawowych usług socjalnych i zdrowotnych oraz fakt, że jest likwidowany w szczególności publiczny sektor usług w sektorze opieki, co sprawia, że kwestia równości płci nabiera jeszcze większej wagi;
- Q. mając na uwadze, że kobiety z obszarów wiejskich są w większym stopniu ofiarami wielowymiarowej dyskryminacji i stereotypów dotyczących płci niż kobiety z obszarów miejskich oraz że wskaźnik zatrudnienia wśród tych kobiet jest o wiele niższy niż wśród kobiet mieszkających w miastach; mając na uwadze, że na obszarach wiejskich sytuacja jest gorsza z względu na brak szans na zdobycie pracy wysokiej jakości; mając ponadto na uwadze, że duża liczba kobiet nigdy nie pracowała na oficjalnym rynku pracy, wobec czego nie rejestruje się ich jako bezrobotne ani nie bierze pod uwagę w statystykach bezrobocia, co powoduje specyficzne problemy finansowe i prawne związane z prawem do urlopu macierzyńskiego i zwolnień lekarskich, nabycia uprawnień do rent i emerytur oraz dostępu do zabezpieczenia społecznego, a także problemy w przypadku rozwodu;
- R. mając na uwadze, że tradycyjne role kobiet i mężczyzn oraz związane z nimi stereotypy nadal mają duży wpływ na podział zadań między kobiety i mężczyzn w domu, w miejscu pracy i ogólnie ujmując w społeczeństwie;
- S. mając na uwadze, że stereotypowe role przypisywane płciom oraz tradycyjne struktury mają negatywny wpływ na zdrowie oraz że ogólny dostęp do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i związanych z nimi praw należą do podstawowych praw człowieka i w związku z tym nie należy ich ograniczać; mając na uwadze, że prawo do rozporządzania własnym ciałem i decydowania o sobie to podstawowy warunek powszechnej równości;
- T. mając na uwadze, że jedna szósta par na świecie cierpi na jedną z form niepłodności; mając na uwadze, że Komisja powinna sporządzić nową analizę porównawczą dotyczącą zapłodnień wspomaganych medycznie w UE, ponieważ że analiza z 2008 r. (SANCO/2008/C6/051), która wykazała istotny brak równości w zakresie dostępu do leczenia bezpłodności, jest nieaktualna;
- U. mając na uwadze, że nadal istnieją ośrodki kształcenia z segregacją płciową oraz że materiały edukacyjne często zawierają stereotypy, które przyczyniają się do utrwalania ról tradycyjnie przypisywanych chłopcom i dziewczynkom, co negatywnie wpływa na ich decyzje; mając też na uwadze, że te stereotypowe role są jeszcze bardziej wzmacniane przekazami i wizerunkami kobiet w mediach, materiałach dostępnych w internecie i reklamach;
- V. mając na uwadze, że obecnie osoby trans padają często ofiarą dyskryminacji, napastowania i przemocy w UE ze względu na ich tożsamość i ekspresję płciową;
- W. mając na uwadze, że na UE spoczywa odpowiedzialność i odgrywa ona rolę wzorca w zakresie równości płci i praw kobiet, które to dziedziny powinny być priorytetem zewnętrznych działań UE; mając na uwadze, że równość płci, zwalczanie przemocy ze względu na płeć oraz wzmocnienie pozycji kobiet mają zasadnicze znaczenie dla realizacji międzynarodowych celów rozwoju i pomyślnej unijnej polityki zagranicznej, w zakresie współpracy rozwojowej i handlu zagranicznego; mając na uwadze, że kobiety są nie tylko bardziej podatne na skutki zmiany klimatu i jej konsekwencje energetyczne i środowiskowe, ale odgrywają one również ważną rolę w łagodzeniu tych zmian i dostosowywaniu się do nich i są też siłą napędową zrównoważonego i sprawiedliwego modelu wzrostu gospodarczego;
- X. mając na uwadze, że mechanizmy instytucjonalne stanowią niezbędny fundament do osiągnięcia równości płci; mając na uwadze, że kwestia równości płci musi być traktowana jako ważny i przekrojowy aspekt wszystkich dziedzin polityki UE i jej państw członkowskich, łącznie z koncepcjami uwzględniania aspektu płci, opracowywania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci oraz oceną wpływu na poszczególne płci;
- Y. mając na uwadze, że dane w podziale na płeć są głównym instrumentem służącym osiągnięciu rzeczywistych postępów i skutecznej ocenie wyników;
- Z. mając na uwadze, że w ostatnich latach w szeregu państw członkowskich popularność zyskały ruchy antygenderowe, które dążą do wzmocnienia tradycyjnych ról poszczególnych płci oraz kwestionują osiągnięcia w dziedzinie równości płci;

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

AA. mając na uwadze, że obecne wyzwania i zdobyte doświadczenie pokazują, że brak spójności między poszczególnymi dziedzinami polityki utrudnił w przeszłości osiągnięcie równości kobiet i mężczyzn oraz że należy przydzielić odpowiednie środki, lepiej koordynować, rozpowszechniać i promować prawa kobiet z uwzględnieniem różnych okoliczności;

Zalecenia ogólne

1. wzywa Komisję do opracowania i przyjęcia nowej, odrębnej strategii w zakresie praw kobiet i równości płci w Europie mającej na celu utworzenie równych szans i skupiającej się na priorytetowych dziedzinach poprzedniej strategii, aby położyć kres wszystkim formom dyskryminacji kobiet na rynku pracy w zakresie płac, rent i emerytur, procesu decyzyjnego, dostępu do towarów i usług, godzenia życia rodzinnego i zawodowego oraz aby położyć kres wszystkim formom przemocy wobec kobiet i zlikwidować dyskryminacyjne struktury i praktyki związanych z płcią; podkreśla, że nowa strategia w zakresie praw kobiet i równości płci musi w pełni uwzględnić wielowymiarowe i przekrojowe formy dyskryminacji, zgodnie z art. 21 Karty praw podstawowych, które mają wspólne czynniki, lecz dotyczą kobiet w inny sposób, oraz że należy przewidzieć konkretne działania mające wzmocnić prawa różnych grup kobiet, w tym kobiet niepełnosprawnych, migrantek, kobiet pochodzących z mniejszości etnicznych, kobiet romskich, starszych, samotnych matek i LGBTI;

2. wzywa Komisję do opracowania środków mających na celu likwidację dyskryminacji wszystkich kobiet w ich różnorodności w ramach szerokiej strategii antydyskryminacyjnej oraz odrębnego planu działania na rzecz LGBTI; w związku z tym wzywa Radę do możliwie najszybszego znalezienia wspólnego stanowiska w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie stosowania zasady równego traktowania bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek, płeć lub orientację seksualną, która jest zablokowana w Radzie, od kiedy została przyjęta przez Parlament w kwietniu 2009 r.;

3. ubolewa, że w strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015 nie odniesiono się konkretnie do niepełnosprawności, pomimo że niepełnosprawne kobiety znajdują się często w bardziej niekorzystnej sytuacji niż niepełnosprawni mężczyźni i są bardziej narażone na ubóstwo oraz wykluczenie społeczne; dlatego też wzywa Komisję do zajęcia się potrzebami kobiet niepełnosprawnych w celu zapewnienia im większego udziału w rynku pracy; w tym kontekście ubolewa też nad faktem, że Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010–2020 również nie zawiera zintegrowanego podejścia do kwestii płci ani osobnego rozdziału poświęconego polityce dotyczącej niepełnosprawności ze szczególnym uwzględnieniem płci;

4. wzywa Komisję, aby w ustrukturyzowany sposób zaangażowała społeczeństwo obywatelskie i partnerów społecznych w opracowywanie strategii i stałe przeprowadzanie jej oceny;

5. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia i egzekwowania poszanowania pełnego prawa do prowadzenia rokowań zbiorowych w sektorze prywatnym i publicznym jako niezastąpionego narzędzia regulowania stosunków pracy, walki z dyskryminacją płacową i promowania równości;

6. wzywa Komisję, aby przy ocenie stosowania dyrektywy 2004/113/WE wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, uwzględniła przypadki dyskryminacji;

7. wzywa Komisję do wyraźnego określenia roli, jaką chciałaby, aby UE odgrywała w świecie i w ramach współpracy z państwami członkowskimi, w tym z ich właściwymi organami, w zakresie propagowania równości płci, zarówno w granicach UE, jak i poza nimi, oraz wzywa do dążenia do tych celów zarówno poprzez uwzględnianie aspektu płci we wszystkich dziedzinach, jak również poprzez stosowanie indywidualnie dostosowanych i konkretnych działań; podkreśla, że należy włączyć aspekt płci i zwalczanie przemocy ze względu na płeć do polityki zagranicznej, polityki współpracy na rzecz rozwoju i polityki handlu międzynarodowego Unii Europejskiej oraz zapewnić niezbędne instrumenty finansowe i zasoby ludzkie;

8. po raz kolejny ubolewa, że strategia „Europa 2020” nie uwzględnia wystarczająco aspektu płci, w związku z czym wzywa Komisję i Radę, aby zadbały o włączenie kwestii równości płci do wszystkich programów, działań i inicjatyw podejmowanych w ramach tej strategii i aby wprowadziły do strategii „Europa 2020” specjalny filar dotyczący równości kobiet i mężczyzn, aby przeanalizowały cele przyszłej strategii jako szczególny aspekt europejskiego semestru i włączyły aspekt płci do zaleceń skierowanych do poszczególnych państw oraz do corocznej analizy wzrostu gospodarczego;

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do gromadzenia, analizowania i publikowania wiarygodnych danych statystycznych w rozbiciu na płeć we wszystkich dziedzinach polityki i na wszystkich szczeblach zarządzania, opartych na pracach Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn oraz Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, tak aby móc oceniać planowanie i stosowanie strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej i państwach członkowskich, aktualizować te strategie i oceniać praktyczne włączenie aspektu płci do wszystkich wspólnotowych i krajowych strategii politycznych, a także w miarę możliwości do głębszej analizy tych danych według pochodzenia rasowego lub etnicznego, religii lub wyznania i niepełnosprawności, aby móc dokonać przekrojowej analizy dla wszystkich obszarów polityki, a co za tym idzie, udokumentować wielowymiarową dyskryminację, z powodu której cierpią niektóre grupy kobiet; zachęca Komisję i państwa członkowskie do rozpoczęcia oceny polityki państw członkowskich pod kątem uwzględniania aspektu płci, w szczególności jeżeli chodzi o propozycje reform dotyczących pracy oraz emerytur i rent;

10. wzywa Komisję do sporządzenia strategii w postaci konkretnego planu działania obejmującego wskazanie właściwych podmiotów, uwzględniającego w szczególności następujące sugestie w zakresie przemocy wobec kobiet, pracy i czasu, potencjału twórczego, środków finansowych, zdrowia, wiedzy, edukacji i mediów, perspektywy globalnej, jak również mechanizmów instytucjonalnych oraz uwzględniania aspektu płci; podkreśla potrzebę wszczęcia inicjatyw ustawodawczych w stosownych przypadkach i przy pełnym poszanowaniu kompetencji UE i jej wkładu ustawodawczego, aby wzmocnić ramy prawne na rzecz równości płci;

Przemoc wobec kobiet i przemoc ze względu na płeć

11. wzywa Komisję zgodnie ze swoją rezolucją z dnia 25 lutego 2014 r., zawierającą zalecenia w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet, do przedstawienia aktu prawnego zapewniającego spójny system gromadzenia danych statystycznych oraz wzmocnione podejście w państwach członkowskich do zapobiegania i zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt, przemocy ze względu na płeć oraz umożliwiającego łatwy dostęp do wymiaru sprawiedliwości;

12. wzywa Komisję do zawarcia w przyszłej strategii definicji przemocy ze względu na płeć zgodnie z dyrektywą 2012/29/UE oraz do jak najszybszego przedstawienia kompleksowej strategii w zakresie przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz przemocy ze względu na płeć, zawierającej wiążący akt ustawodawczy; wzywa Radę do zastosowania klauzuli pomostowej poprzez jednogłośne przyjęcie decyzji, na mocy której przemoc ze względu na płeć zostałaby dodana do dziedzin przestępczości wymienionych w art. 83 ust. 1 TFUE;

13. wzywa Komisję do oceny możliwości przystąpienia przez UE do konwencji stambulskiej oraz do możliwie najszybszego wszczęcia odpowiedniej procedury, a także do promowania ratyfikacji konwencji stambulskiej przez państwa członkowskie za pomocą nowej strategii oraz do aktywnych działań w celu zwalczania przemocy wobec kobiet i dziewcząt; zwraca się do państw członkowskich z wnioskiem o jak najszybsze podpisanie i ratyfikację konwencji stambulskiej;

14. ponownie wzywa Komisję do ogłoszenia roku 2016 Europejskim Rokiem Zwalczania Przemocy wobec Kobiet i Dziewcząt i do nadania w jego ramach priorytetowego znaczenia opracowywaniu długofalowych i skutecznych strategii na rzecz znacznego zmniejszenia przemocy wobec kobiet i dziewcząt;

15. wzywa UE, aby pomagała państwom członkowskim w przygotowywaniu kampanii i strategii przeciw codziennemu molestowaniu kobiet w przestrzeni publicznej, a przy tym upowszechniała wśród państw członkowskich najlepsze praktyki;

16. uważa, że dalsze monitorowanie transponowania i wdrażania dyrektywy ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw, rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych oraz dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony jest absolutnie niezbędne do 2015 r.;

17. wzywa Komisję do włączenia kampanii „zero tolerancji” do strategii oraz do wspierania państw członkowskich w uświadamianiu społeczeństwu problemu przemocy wobec kobiet oraz propagowaniu corocznych kampanii informujących o źródłach przemocy i molestowania, a w zakresie zapobiegania o dostępie do wymiaru sprawiedliwości i wspieraniu ofiar; podkreśla znaczenie, jakie ma włączenie całego społeczeństwa, a w szczególności mężczyzn, w zwalczanie przemocy wobec kobiet; wzywa też Komisję do monitorowania inicjatyw w zakresie zwalczania zjawiska okaleczania żeńskich narządów płciowych;

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

18. podkreśla, że aby skutecznie zwalczać przemoc wobec kobiet i bezkarność, należy zmienić podejście do kobiet i dziewcząt w społeczeństwie, gdzie kobiety są zbyt często przedstawiane w rolach podrzędnych, a przemoc wobec nich jest zbyt często tolerowana lub lekceważona; wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w działaniach mających na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy w różnorodnych postaciach, ich źródeł a także ochronę molestowanych kobiet oraz do przyjęcia konkretnych środków w zakresie poszczególnych aspektów, w tym zwiększenie wsparcia na rzecz schronisk dla kobiet i organizacji wspierających kobiety będące ofiarami przemocy ze względu na płeć i działania zapobiegawcze, takie jak zwalczanie stereotypów dotyczących płci oraz dyskryminacyjnych postaw społeczno-kulturowych już od najmłodszych lat, a także karanie sprawców;

19. zauważa, że skutkiem feminizacji ubóstwa może być wzrost handlu kobietami, wykorzystywania seksualnego i przymusowej prostytucji, a także wzrost zależności finansowej; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przeanalizowanie przyczyn prostytucji wśród kobiet oraz sposobów na zniechęcenia klientów; podkreśla znaczenie programów pomagających wyjść z prostytucji;

20. podkreśla wagę systematycznego szkolenia wykwalifikowanego personelu oferującego opiekę kobietom, które padły ofiarą przemocy fizycznej, seksualnej lub psychologicznej; uważa te szkolenia za konieczne dla pracowników pierwszego i drugiego kontaktu, w tym ratunkowych służb socjalnych, służb medycznych, służb ochrony ludności i służb policyjnych;

21. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu, a także Komisję do oceny i monitorowania wdrażania tej dyrektywy, jak również do wskazywania państwom członkowskim wzorcowych praktyk, którymi mogłyby się dzielić z myślą o przyjęciu nowej strategii dotyczącej zwalczania handlu ludźmi po wygaśnięciu dotychczasowej strategii w 2016 r., która powinna uwzględniać aspekt płci, kłaść nacisk na prawa ofiar handlu ludźmi, ze szczególnym uwzględnieniem handlu w celu wykorzystywania seksualnego oraz nowych metod handlu ludźmi, które powstają w miarę, jak zaprzestaje się stosowania metod dotychczasowych, a także wzywa do zapewnienia transparentności i dostępności polityki, budżetu i wyników wszystkich państw członkowskich w ramach opracowywania strategii;

22. wzywa Komisję do wsparcia państw członkowskich poprzez zapewnienie ofiarom stalkingu możliwości korzystania z ochrony oferowanej w ramach istniejących już środków, takich jak europejski nakaz ochrony, rozporządzenie w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych oraz dyrektywa dotycząca ofiar, które przenoszą się z jednego państwa członkowskiego do drugiego, a także do rozważenia możliwości wprowadzenia dalszych środków poprawiających ochronę ofiar stalkingu, mając na uwadze, że według danych 18 % kobiet w UE doświadczyło stalkingu po 15 roku życia, zaś jedna na pięć ofiar stalkingu twierdzi, że nadużycie to trwało przez dwa lata, a nawet dłużej⁽¹⁾;

23. wzywa Komisję do wspierania właściwych organów państw członkowskich przy sporządzaniu programów działania w zakresie równości płci oraz do zwracania szczególnej wagi na nowe formy przemocy wobec kobiet i dziewcząt, takie jak napastowanie seksualne⁽²⁾ lub nękanie za pomocą nowych technologii, oraz do przeprowadzania ciągłych ocen; podkreśla w związku z tym znaczenie, jakie ma ścisła współpraca ze społeczeństwem obywatelskim w celu wcześniejszego rozpoznawania problemów i ich skuteczniejszego zwalczania;

24. wzywa Komisję, aby upewniła się, że państwa członkowskie umożliwiają pełne prawne uznawanie płci preferowanej przez daną osobę, w tym zmiany imienia, numeru ubezpieczenia społecznego oraz innych wskaźników płci w dokumentach tożsamości;

25. ponownie zwraca się do Komisji z wnioskiem, aby w ramach Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn możliwie najszybciej uruchomiła europejskie obserwatorium przemocy wobec kobiet, którym kierowałby europejski koordynator ds. zapobiegania przemocy wobec kobiet i dziewcząt;

⁽¹⁾ Przemoc wobec kobiet: ankieta przeprowadzona w całej UE. Sprawozdanie FRA z głównych wyników, s. 83–84 i 92–93.

⁽²⁾ Przemoc wobec kobiet: ankieta przeprowadzona w całej UE. Sprawozdanie FRA z głównych wyników, s. 87

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

Praca i czas

26. wzywa Komisję do poświęcenia w nowej strategii szczególnej uwagi różnym sposobom godzenia życia rodzinnego i zawodowego; w tym kontekście żąda, że negocjacje w sprawie przyjęcia dyrektywy w sprawie urlopu macierzyńskiego utknęły w martwym punkcie, oraz ponownie deklaruje gotowość do nieograniczonej współpracy Parlamentu w tym zakresie; w międzyczasie wzywa państwa członkowskie do ochrony uprawnień socjalnych przewidzianych dla matek, a także do przedsięwzięcia środków zapobiegających niesprawiedliwemu zwalnianiu pracowników w czasie ciąży oraz do ochrony kobiet i mężczyzn sprawujących obowiązki opiekuńcze przed niesprawiedliwym zwolnieniem;

27. zwraca uwagę na fakt, że pomimo dostępnych funduszy unijnych niektóre państwa członkowskie dokonały cięć budżetowych, które odbijają się na dostępności, jakości i kosztach opieki nad dziećmi, co negatywnie wpływa na godzenie życia rodzinnego i zawodowego i dotyczy szczególnie kobiet; wzywa Komisję do monitorowania realizacji celów barcelońskich oraz do dalszego wspierania państw członkowskich w tworzeniu wysokiej jakości i przystępnych cenowo placówek opiekuńczych dla dzieci zapewniających opiekę w odpowiednich ramach czasowych, a następnie do wyznaczenia nowych celów w zakresie struktur opieki nad dziećmi; podkreśla znaczenie, jakie ma zwiększenie dyspozycyjności, jakości i dostępności przystępnych cenowo usług pielęgnacyjnych i opieki nad dziećmi, osobami starszymi i osobami wymagającymi szczególnej opieki, w tym usług opieki nad osobami niesamodzielnymi, oraz zadbanie o to, aby dyspozycyjność tych usług była dopasowana do godzin pracy kobiet i mężczyzn zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin; zauważa, że poprawa dostępności placówek opieki dziennej i żłobków zależy nie tylko od niezbędnej polityki publicznej, lecz także od zachęcania pracodawców do proponowania takich rozwiązań;

28. podkreśla znaczenie elastycznych form zatrudnienia umożliwiających kobietom i mężczyznom godzenie życia zawodowego i rodzinnego, pod warunkiem że pracownik będzie mógł dokonać wolnego wyboru, oraz zleca Komisji koordynację i realizację wymiany najlepszych praktyk; podkreśla w związku z tym konieczność prowadzenia kampanii uświadamiających, poruszających kwestie równego podziału obowiązków związanych z gospodarstwem domowym, opieką i pielęgnacją, lepszego inwestowania w infrastrukturę związaną z opieką, angażowania mężczyzn oraz wprowadzenia urlopu ojcowskiego w wymiarze co najmniej 10 dni, jak również urlopu rodzicielskiego dla obu rodziców, lecz przewidującego silne zachęty dla ojców, takie jak urlop rodzicielski bez możliwości przeniesienia na matkę; zwraca uwagę, że równouprawnienie w zakresie urlopu wychowawczego jest korzystne dla wszystkich członków rodziny i może stanowić bodziec do ograniczenia dyskryminacji w związku z korzystaniem z urlopu rodzicielskiego;

29. wzywa do przyjęcia niezbędnych środków mających na celu wsparcie zatrudnienia kobiet, takich jak przystępna cenowo opieka, w tym opieka nad dzieckiem, odpowiednie urlopy macierzyńskie, ojcowskie i rodzicielskie oraz elastyczne godziny i warunki pracy; podkreśla znaczenie zapewnienia odpowiednich i bezpiecznych warunków pracy, umożliwiających zarówno kobietom, jak i mężczyznom pogodzenie życia zawodowego i prywatnego, a także apeluje do Komisji o koordynację i promowanie umocnienia praw pracowniczych w dążeniu do poprawy aspektu równości płci; podkreśla, że zwiększenie równowagi między życiem rodzinnym, osobistym i zawodowym jest ważnym elementem ożywienia gospodarczego, zrównoważonej demografii oraz dobrostanu osobistego i społecznego oraz zauważa, że równy udział mężczyzn i kobiet w rynku pracy może znacznie zwiększyć potencjał gospodarczy UE, potwierdzając tym samym jest sprawiedliwy i integracyjny charakter; przypomina, że według prognoz OECD pełna konwergencja wskaźników uczestnictwa sprawiłaby, że do 2030 r. PKB na mieszkańca wzrósłoby o 12,4%; podkreśla, że chociaż praca w niepełnym wymiarze godzin, głównie wykonywana przez kobiety może ułatwić godzenie życia rodzinnego i zawodowego, to jest też prawdą, że oznacza ona mniejsze możliwości kariery, niższe płace i emerytury, marnotrawstwo kapitału ludzkiego, a w konsekwencji mniejszy wzrost gospodarczy i dobrobyt;

30. podkreśla, że należy zwrócić się do EIGE o gromadzenie kompleksowych danych w rozbiciu na płęć dotyczących czasu przeznaczanego na obowiązki związane z pielęgnacją, opieką i gospodarstwem domowym oraz czasu wolnego, i poddawać je regularnej ocenie;

31. zaleca ponadto – ponieważ skład i definicja rodziny zmieniają się z biegiem czasu – by prawo rodzinne i prawo pracy w większym stopniu uwzględniało rodziny z jednym rodzicem i rodziny LGBT;

32. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wspieranie głosu kobiet w dialogu społecznym i reprezentacji kobiet w związkach zawodowych wszystkich branż;

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

33. wzywa Komisję, aby w ramach strategii zachęcała państwa członkowskie do ratyfikacji konwencji nr 189 Międzynarodowej Organizacji Pracy w celu wzmocnienia praw osób zaangażowanych w prowadzenie gospodarstwa domowego i obowiązki opiekuńcze;

34. wzywa Komisję do wspierania właściwych organów państw członkowskich w tworzeniu środków zachęcających pracodawców do przekształcania pracy nieformalnej w formalną; podkreśla duży odsetek pracy nierejestrowanej, jaki można zaobserwować szczególnie w sfeminizowanych sektorach, takich jak praca w prywatnych gospodarstwach domowych; wzywa państwa członkowskie do zwalczania niepewnych form zatrudnienia i nierejestrowanej pracy kobiet, które przyczyniają się do całkowitej deregulacji struktur płac kobiet, zwiększając ubóstwo wśród kobiet, szczególnie w późniejszym okresie życia, i wpływają negatywnie zarówno na zabezpieczenie społeczne kobiet, jaki i PKB w UE, oraz do zapewnienia pracownikom możliwości korzystania z odpowiedniej ochrony socjalnej; domaga się szybkiego stworzenia platformy europejskiej umożliwiającej skuteczniejsze zapobieganie pracy nierejestrowanej oraz zniechęcanie do niej;

35. podkreśla, że feminizacja ubóstwa wynika z kilku czynników, takich jak przerwy w karierze zawodowej kobiet, zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć (16,4%), luka emerytalna (39%), nierówności w przebiegu kariery zawodowej między kobietami i mężczyznami, fakt częstego zatrudniania kobiet na podstawie niestandardowych umów o pracę (wymuszony niepełny wymiar czasu pracy, praca tymczasowa, nieokreślony godzinowo wymiar czasu pracy), brak oficjalnej rejestracji zabezpieczenia społecznego partnerów asystujących osobie pracującej na własny rachunek oraz ubóstwo w gospodarstwach domowych prowadzonych przez samotne matki; podkreśla, że liczbę ubogich można zmniejszyć o 20 mln przed 2020 r. dzięki polityce zwalczania ubóstwa i dyskryminacją, która u swych podstaw uwzględni aspekt płci, dzięki programom działania skupiającym się przede wszystkim na kobietach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i wspieranym działaniami ukierunkowanymi na zwalczanie ubóstwa wśród kobiet, oraz dzięki poprawie warunków pracy w niskopłatnych sektorach, w których kobiety stanowią większość; podkreśla, że dyskryminacja z wielu przyczyn jednocześnie, na jaką narażone są kobiety z powodu niepełnosprawności, ze względu na rasę i pochodzenie etniczne, sytuację społeczno-gospodarczą, tożsamość płciową i inne czynniki, przyczynia się do feminizacji ubóstwa; podkreśla, że duże znaczenie ma monitorowanie wpływu pod względem płci wywieranego przez systemy podatkowe i wzorce organizacji czasu pracy na kobiety i rodziny;

36. oczekuje, że Komisja zastosuje wszystkie środki, jakimi dysponuje, aby egzekwować przestrzeganie wszystkich aspektów dyrektyw UE dotyczących równego traktowania mężczyzn i kobiet, również przez partnerów społecznych, którzy prowadzą negocjacje nad układami zbiorowymi oraz że zachęci do dialogu z partnerami społecznymi z myślą o zajęciu się takimi kwestiami jak przejrzystość wynagrodzeń, warunki umów o pracę w ograniczonym wymiarze godzin i na czas określony w przypadku kobiet, wspieranie zaangażowania kobiet w sektorach „zielonych” i innowacyjnych; podkreśla, że emerytury są istotnym czynnikiem niezależności finansowej beneficjentów oraz że luka emerytalna odzwierciedla łączne negatywne skutki kariery toczącej się na rynku pracy, na którym panuje dyskryminacja ze względu na płeć; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków w celu zmniejszenia zróżnicowania świadczeń emerytalnych kobiet i mężczyzn, które jest bezpośrednią konsekwencją zróżnicowania wynagrodzeń kobiet i mężczyzn, oraz do oceny skutków systemów emerytalnych dla kobiet, ze szczególnym uwzględnieniem nietypowych umów i umów o pracę w niepełnym wymiarze;

37. podkreśla znaczenie, jakie ma podniesie wiedzy o koncepcji współwłasności na poziomie UE, aby zapewnić pełne uznanie praw kobiet w sektorze rolnym; apeluje do Komisji i państw członkowskich o przyczynianie się do promowania strategii, która prowadziła do tworzenia miejsc pracy dla kobiet zamieszkujących obszary wiejskie, a tym samym do zapewnienia godziwych emerytur dla tych emerytek w UE, które żyją w niepewnych warunkach, i apeluje o nasilenie działań politycznych wspierających rolę kobiet w rolnictwie, ich odpowiednią reprezentację we wszystkich instancjach politycznych, gospodarczych i społecznych sektora rolnego;

38. apeluje do Komisji i państw członkowskich, by wzięły pod uwagę przeszkody społeczno-gospodarcze, jakie napotykają kobiety w konkretnych okolicznościach, jak na przykład na obszarach wiejskich, w sektorach o przewadze męskiej siły roboczej, w starszym wieku czy też w związku z niepełnosprawnością; podkreśla, że niepewność zatrudnienia jest nadal większa wśród kobiet niż wśród mężczyzn oraz że niepewność zatrudnienia wzrosła w wyniku kryzysu i wyraża zaniepokojenie liczbą i odsetkami kobiet, które pomimo że pracują, to żyją w ubóstwie; uważa, że aby wspierać powrót kobiet na rynek pracy, konieczne są wielowymiarowe rozwiązania polityczne, łączące uczenie się przez całe życie, zwalczanie niepewnego zatrudnienia oraz promowanie zatrudnienia z przysługującymi prawami, zróżnicowane praktyki w zakresie organizacji pracy; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podkreślenie aspektu płci we wszelkich programach na rzecz tworzenia miejsc pracy, aby powstające miejsca pracy były wysokiej jakości, zgodnie z programem działań MOP na rzecz godnej pracy;

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

39. podkreśla, że wzrost gospodarczy i konkurencyjność w UE zależą od zlikwidowania rozdzwiku między poziomem wykształcenia kobiet (60 % absolwentów uczelni w Europie to kobiety) a ich udziałem i pozycją na rynku pracy; podkreśla konieczność zwalczania wszelkich aspektów pionowej i poziomej segregacji ograniczającej zatrudnienie kobiet w niektórych sektorach i niepozwalającej im zajmować wyższych stanowisk w hierarchii korporacyjnej; podkreśla, że dzięki obowiązującemu prawodawstwu obejmującemu środki specjalne, zwłaszcza w sektorze publicznym niektórych państw członkowskich, poprawiła się sytuacja w zakresie równości płci na najniższych stanowiskach, jednak poprawa ta powinna objąć wszystkie szczeble kariery;

Udział w podejmowaniu decyzji i przedsiębiorczość kobiet

40. podkreśla, że bezsprzecznie największy wzrost odsetka kobiet w zarządach firm odnotowano w krajach, w których przyjęto ustawodawstwo wprowadzające obowiązkowe kwoty, natomiast w państwach członkowskich, które nie wprowadziły takich obowiązkowych środków, przedsiębiorstwom daleko do osiągnięcia zadowalającej równowagi płci; podkreśla konieczność wspierania przejrzystych procedur mianowania kobiet na stanowiska niewykonawcze w organach spółek zarejestrowanych na giełdzie; zachęca sektor publiczny i prywatny do rozważenia dobrowolnych systemów awansowania kobiet na stanowiska kierownicze; wzywa Komisję do włączenia do strategii konkretnych środków wspierania równej reprezentacji kobiet i mężczyzn na stanowiskach kierowniczych oraz do wspierania Rady w negocjacjach nad przyjęciem dyrektywy dotyczącej zrównoważonej reprezentacji kobiet i mężczyzn w radach niewykonawczych; zwraca się do Rady o osiągnięcie możliwie najszybciej wspólnego stanowiska w sprawie tego projektu dyrektywy;

41. wzywa Komisję do tworzenia środków zachęcających państwa członkowskie do utworzenia zrównoważonej reprezentacji kobiet i mężczyzn w radach miejskich, parlamentach, regionalnych i lokalnych oraz w Parlamencie Europejskim i podkreśla znaczenie umieszczenia na listach wyborczych naprzemiennie kobiet i mężczyzn; podkreśla znaczenie kwot dla zwiększenia udziału kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych; zachęca wszystkie instytucje UE do podjęcia wewnętrznych środków na rzecz zwiększenia równości we własnych organach decyzyjnych, proponując zarówno kandydatury mężczyzn jak i kobiet na wysokie stanowiska w UE; uważa, że następna Komisja powinna postawić sobie wymóg zapewnienia w swym składzie równej reprezentacji kobiet i mężczyzn oraz że powołanie takiej Komisji będzie ważnym sygnałem pod względem przyszłych działań w dziedzinie równouprawnienia;

42. wskazuje na obecny brak równowagi w udziale kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji w dziedzinie politycznej, publicznej i gospodarczej oraz że przeszkody utrudniające udział kobiet można przypisać połączeniu dyskryminacji ze względu na płeć ze stereotypowymi zachowaniami nadal występującymi w przedsiębiorstwach, polityce i społeczeństwie; przypomina także, że kobiety stanowią 60 % osób kończących obecnie studia wyższe, są one jednak niedostatecznie reprezentowane w niektórych sektorach, takich jak sektor nauk ścisłych i badań; wzywa więc Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia uwagi kobiet na możliwości kształcenia w tej dziedzinie oraz zapewnienia kobietom szans na dostęp do danego zawodu i budowania kariery, równych szansom mężczyznom; zauważa, że karierę zawodową kobiet na ogół cechuje mało dynamiczny rozwój; wzywa państwa członkowskie do zachęcania i wspierania kobiet w ich dążeniu do osiągania sukcesów zawodowych poprzez prowadzenie działań pozytywnych, takich jak programy tworzenia sieci kontaktów i programy mentorskie, tworzenie odpowiednich warunków i zapewnienie kobietom we wszystkich kategoriach wiekowych równych z mężczyznami szans w odniesieniu do szkoleń, awansów, przekwalifikowania się i ponownego szkolenia; podkreśla znaczenie, jakie ma polityka nakierowana na równość kobiet i mężczyzn w zakresie pracy uwzględniająca potencjalne trudności kobiet w obejmowaniu kluczowych stanowisk; podkreśla w szczególności, że Komisja powinna promować strategię dążącą do wyeliminowania zjawiska molestowania w miejscu pracy⁽¹⁾

43. podkreśla, że 52 % ludności w Europie to kobiety, lecz stanowią one jedynie jedną trzecią liczby osób samozatrudnionych lub wszystkich osób zakładających działalność gospodarczą w UE; podkreśla znaczenie promowania programów wspierających przeznaczonych dla kobiet-przedsiębiorców oraz kobiet-naukowców i wzywa UE do udzielania im bardziej konkretnego wsparcia; wzywa Komisję do przeanalizowania i opracowania propozycji, jak można przekonać kobiety do zakładania przedsiębiorstw; podkreśla, że kobiety pragnące zostać przedsiębiorcami, naukowcami i wykładowcami uniwersyteckimi powinny wiedzieć o tych programach wsparcia i możliwościach finansowania; zachęca państwa członkowskie do promowania środków i działań służących pomocy i doradztwu skierowanym do kobiet, które pragną zostać przedsiębiorcami oraz do wspierania przedsiębiorczości kobiet, ułatwiania dostępu do finansowania i innego

⁽¹⁾ Przemoc wobec kobiet: ankieta przeprowadzona w całej UE. Sprawozdanie FRA z głównych wyników, s. 96.

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

wsparcia oraz do zmniejszania biurokracji i innych przeszkód stojących na drodze kobietom rozpoczynającym działalność gospodarczą;

Środki finansowe

44. ponownie zwraca uwagę na fakt, że nadal utrzymuje się zróżnicowanie wynagrodzeń ze względu na płeć, które w ostatnich latach zmniejszyło się tylko trochę; podkreśla, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć wynika z niedostatecznego udziału kobiet w rynku pracy, poziomej i pionowej segregacji oraz faktu, że w sektorach z przewagą kobiet wynagrodzenia są często niższe; wzywa Komisję do monitorowania wdrożenia dyrektywy 2006/54/WE oraz do przedstawienia konkretnych środków, zarówno ustawodawczych jak i nieustawodawczych, uwzględniających strukturalne różnice w wynagrodzeniach, aby zapewnić transparentność wynagrodzeń i stosować sankcje, zmniejszając tym samym zróżnicowanie wynagrodzeń ze względu na płeć, oraz do przedstawienia rocznego sprawozdania z postępów w tej dziedzinie; zachęca państwa członkowskie do uznania potencjału najnowszej dyrektywy w sprawie zamówień publicznych jako narzędzia promowania polityki uwzględniania aspektu płci i jej rozszerzania, oraz do rozważenia określenia wymogów opartych na obowiązującym prawodawstwie państw członkowskich w zakresie równego traktowania i równouprawnienia płci jako, w stosownych przypadkach, warunków wstępnych udzielania zamówień publicznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania, czy klauzule społeczne towarzyszące udzielaniu zamówień publicznych mogą być stosowane jako potencjalne narzędzie poprawy polityki integracji społecznej; przyznaje, że pomysł ten może zostać wprowadzony jedynie przy poszanowaniu prawa konkurencji UE;

45. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględniania przemian demograficznych i zmian w wielkości oraz składzie gospodarstw domowych przy projektowaniu polityki budżetowej, ustaleń w zakresie zabezpieczeń społecznych i usług publicznych;

46. wzywa Komisję, aby wspierała państwa członkowskie w zwalczaniu ubóstwa, które dotyka przede wszystkim kobiety samotnie wychowujące dzieci, które pogłębiło się w wyniku kryzysu i które prowadzi często do wykluczenia społecznego;

47. apeluje do Komisji o wsparcie państw członkowskich w coraz większym korzystaniu z funduszy strukturalnych do inwestycji zapewniających opiekę nad dziećmi i osobami starszymi, jako podstawowej strategii służącej zwiększeniu udziału kobiet w rynku pracy;

48. powtarza, że dyrektywa 2006/54/WE w aktualnym brzmieniu nie rozwiązuje wystarczająco skutecznie problemu zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, ani problemu osiągnięcia celu polegającego na równym traktowaniu kobiet i mężczyzn w dziedzinach zatrudnienia i pracy; wzywa Komisję, aby jak najszybciej dokonała przeglądu tej dyrektywy;

49. uważa, że strategie polityczne i inicjatywy zmierzające do przeciwdziałania bezrobociu ludzi młodych, takie jak gwarancja dla młodzieży i inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, powinny zaspokajać konkretne potrzeby młodych mężczyzn i kobiet, aby umożliwić im dostęp do rynku pracy; stwierdza, że odsetek młodych kobiet niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się jest wyższy od odsetka młodych mężczyzn w takiej samej sytuacji; apeluje także o gromadzenie danych według kryterium płci, dotyczących bezrobocia ludzi młodych, aby móc opracowywać dopasowane i oparte na sprawdzonych informacjach strategie polityczne;

50. wzywa Komisję do lepszego dostosowania przedstawionego w 2014 r. pakietu inwestycyjnego oraz gwarancji dla młodzieży do szczególnej sytuacji i szczególnych potrzeb dziewcząt i kobiet;

51. podkreśla znaczenie, jakie ma wymiana najlepszych praktyk i inicjatyw dla przeciwdziałania tendencji do utraty kwalifikacji wśród kobiet, rozwijania ich umiejętności lub ułatwienia odbycia szkolenia umożliwiającego im powrót na rynek pracy po okresie zajmowania się wyłącznie opieką nad dziećmi lub innymi osobami niesamodzielnymi; podkreśla też znaczenie, jakie ma ulepszenie i ułatwienie uznawania dyplomów i kwalifikacji, aby uniknąć sytuacji, w których umiejętności bardzo dobrze wykwalifikowanych kobiet będą niedostatecznie wykorzystywane, co jest zwykle spotykanym przypadkiem wśród migrantek;

Zdrowie

52. wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w świadczeniu wysokiej jakości usług odpowiednich dla danego rejonu geograficznego i dostępnych również dla najuboższych w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw, bezpiecznej i legalnej aborcji oraz środków antykoncepcyjnych, jak również ogólnodostępnej opieki zdrowotnej;

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

53. wzywa Komisję Europejską do włączenia kwestii zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych do kolejnej europejskiej strategii zdrowia, aby zapewnić równość kobiet i mężczyzn i uzupełnić krajową politykę w tej dziedzinie;
54. wzywa państwa członkowskie do skupienia się na zapobieganiu chorobom przekazywanym drogą płciową oraz na metodach zapobiegawczych, a także na prewencji i badaniach naukowych mających na celu zwiększenie wczesnej wykrywalności chorób takich jak nowotwory kobiece (nowotwory piersi, szyjki macicy i jajników) dzięki regularnym kontrolom i badaniom ginekologicznym;
55. ponownie wzywa Komisję i Światową Organizację Zdrowia do usunięcia zaburzeń tożsamości płciowej z listy zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania oraz do zapewnienia ich niepatologicznego przekwalifikowania w negocjacjach nad 11. wersją Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób (ICD-11), a także do zadbania o to, by odmienność płciowa w dzieciństwie nie była uznawana za patologię;
56. uznaje znaczenie praw seksualnych i reprodukcyjnych oraz wzywa Komisję do stworzenia wzorców najlepszych praktyk w zakresie edukacji seksualnej i przygotowującej do życia w związku, skierowanej do młodzieży w całej Europie;
57. podkreśla, że Komisja powinna przeprowadzić audyt uwzględniania problematyki płci, aby dopilnować, by polityka zdrowotna UE i finansowane przez UE badania naukowe w coraz większej mierze zajmowały się stanem zdrowia kobiet i jego diagnozowaniem;
58. podkreśla znaczenie kampanii uświadamiających poruszających kwestie objawów chorób związanych z płcią oraz ról kobiet i mężczyzn oraz stereotypów mających wpływ na zdrowie; wzywa Komisję, aby wspierała finansowo programy badawcze uwzględniające aspekt płci;
59. wzywa Komisję do zachęcania państw członkowskich do promowania (medycznego) wspierania płodności oraz do położenia kresu dyskryminacji w dostępie do leczenia bezpłodności i technik wspomaganego rozrodu; podkreśla w tym kontekście znaczenie, jakie ma wspieranie adopcji;
60. wzywa Komisję i państwa członkowskie do działań na rzecz wprowadzenia programów wychowania seksualnego w szkołach oraz zapewnienia młodym ludziom porad i dostępu do środków antykoncepcyjnych;

Wiedza, edukacja i media

61. wzywa Komisję do tworzenia środków zachęcających w państwach członkowskich do profesjonalnej edukacji w zakresie krytycznego podejścia do treści medialnych w celu analizy stereotypów i struktur, jak również do dzielenia się przykładami najlepszych praktyk w celu dokonywania przeglądu wykorzystywanych dotychczas materiałów edukacyjnych pod kątem stereotypowego przedstawiania ról; wzywa Komisję do wspierania programów mających na celu uwrażliwienie na stereotypy, seksizm i tradycyjne role płciowe w sektorze edukacji i mediów oraz do przeprowadzania kampanii dotyczących pozytywnych kobiecych i męskich wzorców do naśladowania; podkreśla w tym zakresie, że przeciwdziałanie nękanii i krzywdzeniu osób LGBTI w szkołach, niezależnie od tego, czy są to uczniowie, rodzice czy też nauczyciele, powinna być częścią wysiłków UE na rzecz zwalczania stereotypów dotyczących płci; podkreśla przy tym znaczenie, jakie ma kształcenie nauczycieli z uwzględnieniem równości płci, aby uświadamiali oni innym zalety równouprawnienia oraz różnorodnego społeczeństwa;
62. wzywa państwa członkowskie, a w szczególności organy regulacji mediów, do zwrócenia uwagi na miejsce kobiet w mediach – zarówno pod kątem ilościowym, jak i jakościowym – oraz do promowania zrównoważonego i niestereotypowego wizerunku kobiet, który nie będzie naruszał ich godności, a będzie przedstawiał ich różnorodne role i tożsamość, oraz do dopilnowania, aby audiowizualne komunikaty handlowe nie zawierają treści dyskryminujących ze względu na płeć ani nie przedstawiały upokarzającego wizerunku kobiet, że szczególnie uwzględnieniem mediów internetowych, których celem często są kobiety i dziewczęta; podkreśla, że państwa członkowskie powinny też poprawić dostęp kobiet do możliwości pracy w mediach, a w szczególności do stanowisk decyzyjnych; apeluje do Komisji, aby uwrażliwiała państwa członkowskie na to, że media publiczne powinny służyć przykładem w kwestii przedstawiania różnorodności; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do większego zaangażowania się w zwalczanie stereotypów dotyczących płci rozpowszechnianych przez media oraz zwraca uwagę na szereg ważnych działań wskazanych w sprawozdaniu PE w sprawie eliminowania stereotypów dotyczących płci, przyjętym w 2013 r.;

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

63. podkreśla decydującą rolę, jaką odgrywa edukacja i wzmocnienie pozycji kobiet w zwalczaniu stereotypów dotyczących płci i dyskryminacji ze względu na płeć oraz w wywieraniu pozytywnych skutków dla kobiet, społeczeństwa i ogólnie ujmując gospodarki; podkreśla, że niezwykle ważne jest wpajanie tych wartości od najmłodszych lat oraz prowadzenie kampanii uświadamiających w miejscach pracy i mediach, podkreślających rolę mężczyzn w promowaniu równości, równym podziale obowiązków rodzinnych oraz osiągnięciu równowagi między pracą a życiem osobistym;

64. podkreśla, że osiągnięcie równości powinno stanowić kryterium dla wszystkich programów w zakresie badań, kultury i edukacji finansowanych przez UE i zwraca się do Komisji o zawarcie w programie „Horyzont 2020” specjalnej dziedziny badań nad problematyką płci;

65. zleca Komisji przeprowadzenie badania na temat obserwowanych w codziennym życiu skutków przedstawiania płci w społeczeństwie, mediach i placówkach oświatowych, przy czym należy skoncentrować się w szczególności na nękanii mającym miejsce w szkołach, na mowie nienawiści oraz przemocy ze względu na płeć;

66. wzywa Komisję do wspierania kampanii i inicjatyw na rzecz aktywnego uczestnictwa obywateli w życiu społecznym, przede wszystkim skierowanych do kobiet i imigrantek;

Spojrzenie globalne

67. domaga się, aby Komisja zagwarantowała, że europejska współpraca na rzecz rozwoju będzie się kierowała podejściem opartym na przestrzeganiu praw człowieka, w szczególności równości płci, kształcenia kobiet, zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet i likwidacji pracy dzieci; podkreśla, że powszechny dostęp do opieki zdrowotnej, w szczególności w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z nimi praw, jest podstawowym prawem człowieka i podkreśla prawo do dobrowolnego dostępu do usług w zakresie planowania rodziny, w tym do bezpiecznych i legalnych usług związanych z aborcją, do informowania i uświadamiania w celu zmniejszenia śmiertelności wśród matek i niemowląt oraz eliminowania wszystkich form przemocy ze względu na płeć, w tym okaleczania żeńskich narządów płciowych, zbyt wczesnego i przymusowego zawierania związków małżeńskich, małżeństw dzieci, selektywnych aborcji w zależności od płci dziecka, przymusowej sterylizacji, ludobójstwa ze względu na płeć i gwałtu małżeńskiego;

68. podkreśla, że należy koniecznie uwzględnić aspekt płci we wszystkich elementach planowania bezpieczeństwa żywnościowego, ponieważ w Afryce kobiety zajmują się rolnictwem w 80 %;

69. wzywa Komisję do działania w ramach polityki rozszerzenia, polityki sąsiedztwa i współpracy rozwojowej, stosunków handlowych oraz dyplomatycznych, aby określić normę definiującą prawa kobiet jako prawa człowieka i zobowiązująca do ich przestrzegania jako części zorganizowanego dialogu we wszelkich partnerstwach i negocjacjach dwustronnych, w których UE jest stroną; podkreśla znaczenie aktywnej współpracy wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności z organizacjami kobiecymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz lokalnymi i regionalnymi stowarzyszeniami samorządowymi, w ramach współpracy na rzecz rozwoju; wzywa Komisję, aby uznała, że umieszczenie dziewcząt w awangardzie światowego rozwoju daje ramy zapewniające poszanowanie, propagowanie i przestrzeganie praw dziewcząt należące do praw człowieka i wzywa do zawarcia „Oświadczenia dziewcząt” i jego celów do strategii na rzecz równości płci na okres po roku 2015; podkreśla znaczenie, jakie ma prowadzenie kampanii informacyjnych i uświadamiających w społecznościach, w których dochodzi do naruszeń praw człowieka ze względu na płeć;

70. wzywa Komisję do wspierania sporządzenia przez państwa członkowskie planu działania do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i 1820 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; przypomina wspólnocie międzynarodowej o niezbędnych zabezpieczeniach dla kobiet i dziewcząt, zwłaszcza o ochronie przed gwałtem wykorzystywanym jako narzędzie walki i przed przymusową prostytucją; stanowczo potępia ciągłe stosowanie przemocy seksualnej wobec kobiet jako narzędzia walki; podkreśla, że należy nasilić starania, aby zapewnić przestrzeganie prawa międzynarodowego, ochronę ofiar, dostęp do opieki lekarskiej oraz wsparcie psychologiczne dla kobiet i dziewcząt maltretowanych w konfliktach zbrojnych;

71. domaga się, aby pomoc humanitarna udzielana przez UE i państwa członkowskie nie podlegała ograniczeniom nakładanym przez innych partnerów udzielających pomocy w zakresie niezbędnego leczenia, w tym dostępu do bezpiecznej aborcji u kobiet i dziewcząt, które były ofiarami gwałtu w czasie konfliktu;

Wtorek, 9 czerwca 2015 r.

72. podkreśla znaczenie, jakie ma uwzględnianie aspektu płci w polityce migracyjnej i azylowej, uznawanie zagrożenia okaleczeniem narządów płciowych kobiety za powód do ubiegania się o azyl oraz opracowanie odpowiednich wytycznych i koordynowanie wymiany przykładów najlepszych praktyk; podkreśla przy tym niezbędny charakter indywidualnego prawa do stałego pobytu, gdyż jego brak powoduje nierównowagę sił, przede wszystkim w przypadku migrantek będących ofiarami przemocy domowej; wzywa Komisję do dokonania oceny i wskazania konkretnych działań mogących zapewnić umocnienie i pełne poszanowanie praw kobiet ubiegających się o azyl w trakcie procedury udzielania azylu;

73. wzywa Komisję do gromadzenia danych z uwzględnieniem płci, aby przeprowadzić ocenę skutków dla kobiet w dziedzinie polityki klimatycznej, środowiskowej i energetycznej;

74. podkreśla, że chociaż w misjach służących zarządzaniu kryzysami, zarówno wojskowych jak i cywilnych, w których interweniuje UE, uczestniczą doradcy ds. problematyki płci, to należy jeszcze zwiększyć udział kobiet w operacjach i misjach na wszystkich szczeblach decyzyjnych oraz w negocjacjach w procesach pokojowych i procesach odbudowy; podkreśla, że każdej misji powinna towarzyszyć specjalna strategia w zakresie praw kobiet i dziewcząt i równości płci; uważa ponadto, że w kolejny plan działania ESDZ w dziedzinie praw człowieka powinien zawierać odrębny rozdział poświęcony równości płci; podkreśla w związku z tym znaczenie stałej i intensywnej współpracy między Komisją Praw Kobiet i Równouprawnienia a ESDZ;

Mechanizmy instytucjonalne i uwzględnianie aspektu płci

75. wzywa Komisję do wspierania wdrażania koncepcji uwzględniania aspektu płci, opracowywania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci oraz oceny wpływu na poszczególne płcie we wszystkich dziedzinach i we wszystkich wnioskach ustawodawczych na wszystkich szczeblach zarządzania, a także do dążenia do osiągnięcia konkretnych celów w zakresie równości; zwraca się do Trybunału Obrachunkowego, aby także uwzględnił perspektywę płci przy ocenie wykonania budżetu Unii Europejskiej; wzywa państwa członkowskie, aby sporządzały również swoje budżety z uwzględnieniem aspektu płci w celu analizowania programów i polityk rządowych, ich wpływu na przydział środków i ich wkładu na równość kobiet i mężczyzn;

76. ponadto wzywa Komisję do wspierania współpracy między państwami członkowskimi, organizacjami zajmującymi się prawami kobiet i partnerami społecznymi;

77. podkreśla znaczenie, jakie ma odpowiednie finansowanie krajowych organów zajmujących się równością kobiet i mężczyzn i przeciwdziałaniem dyskryminacji; wzywa Komisję do uważnego monitorowania skuteczności krajowych procedur i organów zajmujących się skargami w kontekście wdrażania dyrektyw w sprawie równouprawnienia płci; w związku z powyższym wzywa również Komisję do wsparcia wdrażania Europejskiej karty równości kobiet i mężczyzn w życiu lokalnym oraz do wsparcia ciągłości funkcjonowania organizacji pozarządowych, w szczególności zajmujących się prawami kobiet i innych organizacji zajmujących się kwestiami równości kobiet i mężczyzn, poprzez odpowiednie i przewidywalne dotacje finansowe; ponadto wzywa do dalszego finansowego wspierania programu Daphne oraz do nieograniczania jego widoczności, aby organizacje zajmujące się prawami kobiet z siedzibą w państwach członkowskich mogły zwalczać przemoc wobec kobiet;

78. podkreśla znaczenie, jakie ma partnerska współpraca między Komisją a Parlamentem i proponuje, aby komisarz ds. sprawiedliwości, spraw konsumenckich i równości płci składała corocznie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia ustne i pisemne sprawozdania z postępów – zarówno z perspektywy Komisji, jak również państw członkowskich – na temat realizacji celów określonych w strategii, przyjmując w sprawozdawczości podejście dostosowane do każdego państwa i przedstawiając szczegółowe informacje o każdym państwie członkowskim;

79. wzywa Komisję do współpracy z Parlamentem i Radą oraz apeluje, by podczas dorocznego szczytu UE poświęconego kwestii równości płci i praw kobiet wskazano poczynione postępy i podjęto nowe zobowiązania;

o

o o

80. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów państw członkowskich.